

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dity Řepkové a přísedících Dagmar Rozkydalové a Ing. Jana Sochora v hlavním líčení konaném dne 26. listopadu 2020 v Brně

takto:

Obžalovaný

G.K., narozený XXXXX v XXXXX, XXXXX, občan XXXXX, trvale bytem XXXXX, t. č. ve Vazební věznici Brno – Bohunice,

je vinen, že

dne 18. 2. 2020 v čase 12.55 hodin v Brně, na ulici Cejl 37, v prodejně Brněnka, v době, kdy se v obchodě nacházela obsluha v počtu tří žen a zákazníci v minimálním počtu tří dospělých žen a dvou dětí společně s osobou R.B., nar. XXXXX, který byl pro spáchání přečinu krádež podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku, spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, pravomocně odsouzen trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2020 č. j. 5 T 38/2020-72, k trestu odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu tří let, odcizili ve zmíněné prodejně sladkosti (3 ks tyčinek Mars, 3 ks tyčinek Twix, 7 ks tyčinek Snickers, 6 ks tyčinek Bounty, 2 balení Haribo a 1 ks čokolády Milka) v celkové hodnotě 331,80 Kč, které si společně oba uschovali do kapes svého ošacení v úmyslu zaplatit jen za láhev nealko pití, kterou položili na prodejní pult, v úmyslu projít se zbývajícím

odcizeným zbožím přes pokladny bez zaplacení, když byli následně obsluhou prodejny u pokladny přistiženi s ukrytým zbožím v kapsách a kdy obě pracovnice obsluhy T.B.N., nar. XXXXX, a T.Z., nar. XXXXX, začaly vytahovat osobě G.K., nar. XXXXX, odcizené zboží z kapes jeho červené bundy a v době, kdy mu T.B.N. sundala kapuci z hlavy v úmyslu si ho vyfotit na svůj mobilní telefon, začal G.K. obě ženy od sebe odstrkovat, a to za stavu, kdy si byl vědom toho, že má u sebe stále zcizenou tyčinku Snickers, kterou si i následně ponechal a poté, co mířil společně s osobou R.B. k východu z prodejny, kde se jej snažila poškozená T.B.N. zadržet a to tím, že chtěla osobu G.K. kopnout do nohy, aby ho zastavila, tak na ni vytáhl blíže nespecifikovaný zavírací nůž a namáčkl ji na pokladnu, kdy ostrím mířil na její tělo a cizím jazykem rozčileně něco sděloval, poté se opět chystal odejít dveřmi ven, a když se T.B.N. napřáhla a chtěla jej udeřit plastovou lahví Coca-Cola o objemu 0,3 l, aby jej zastavila, tak s vysokou intenzitou a rychlostí zaútočil celkem dvakrát se zavíracím nožem zn. Columbia Super knife, mající délku 189 mm, s černo-stříbrnou rukojetí, o délce čepele 85 mm, který držel v pravé ruce, vůči její osobě, přičemž mířil do oblasti jejího obličej a krku, kdy jí při těchto útocích zasáhl a způsobil řezná zranění v oblasti kořene nosu a pod pravým okem a dále jí způsobil řeznou ránu hřbetní plochy 3. prstu pravé ruky, neboť se snažila útoky vykrýt, a když se jej snažila na místě zadržet další pracovnice obsluhy T.Z., tak rovněž zaútočil s nožem v ruce jedenkrát proti její horní části těla a poté se s nožem ohnal ještě jedenkrát, kdy zásah směřoval mezi krk a obličej T.Z., následně začal pronásledovat T.B.N., která před ním utíkala do zadní části obchodu mezi regály, a zde se ještě dvakrát rozmáchl s nožem v ruce po zadní části těla jejího těla, poté se vrátil směrem k východu, kde ještě jedenkrát zaútočil vůči T.Z., proti které učinil v blízkosti prodejny závažný výpadek s nožem v ruce, směřující do jejích zad, kdy však z důvodu dostatečné vzdálenosti ji již nemohl zasáhnout, při odchodu z obchodu rukama rozhodil zboží na prodejnu a kopl do krabice stojící u pokladny a odešel, což chtěl učinit i R.B., který chtěl opětovně vzít z prodejny zboží, aniž by bylo uhrazeno, kterého ale v blízkosti východu zadržela již krvácející T.B.N., která jej vtahovala zpět dovnitř prodejny a v momentě, kdy hrozila osobě R.B. opět plastovou lahví v ruce, tak do prodejny opětovně vběhl s nožem v ruce a znovu pronásledoval poškozenou T.B.N., která před ním utekla do zadní části prodejny a poté před odchodem z prodejny uhodil do plastového krytu u pokladny, čímž jej poškodil, kopnul do krabic a prodejnu opustil společně s osobou R. B., čímž způsobil poškození společnosti XXXXX, IČ: XXXXX, se sídlem XXXXX, škodu odcizením v celkové výši 331,80 Kč a škodu poškozením plastového krytu ve výši 1 000 Kč; útokem vůči dvěma osobám způsobil T.Z., nar. XXXXX lehké zranění spočívající v oděrci na zevní ploše pravé paže, která byla způsobena ostrím špičky nože, přičemž útoky nožem směřovaly vůči ní do horní části těla a do oblasti krku, čímž mohlo dojít k poranění hrdelní žíly s životem ohrožující vzduchovou embolií či k poranění krkavice s možným vznikem krvácejícího zranění ohrožující život, a dále způsobil T.B.N., nar. XXXXX, zdravotní újmu, a to řeznou ránu kořene nosu o délce 3 cm, řeznou ránu pod pravým okem o délce 2,5 cm, řeznou ránu hřbetní plochy 3. prstu pravé ruky o délce 0,8 cm a krevní podlitinu vlevo na čele o průměru 3 cm, se kterými byla po útoku převezena sanitním vozem do chirurgické ambulance a ošetřena, přičemž výše popsaným útokem jí mohl způsobit poranění oka či obou očí se ztrátou zraku či ztrátou oka či obou očí, kdy v případě zasáhnutí hrdelní žíly či krkavice mohlo dojít ke vzduchové embolii či ke vzniku krvácejícího zranění ohrožujícího život, kdy mohlo dojít ke vzniku těžké újmy ztrátou či oslabením funkce smyslového ústrojí či k poškození důležitého orgánu, a vzhledem k možnosti vzniku jizev po zranění v obličejí, mohlo dojít i k trvalému zohyzdění jejího obličejí,

tedy

přisvojil si cizí věc nepatrné hodnoty tím, že se jí zmocnil, a bezprostředně po činu se pokusil uchovat si věc násilím,

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo ke způsobení těžké újmy na zdraví, čin spáchal na dvou osobách, avšak k dokonání trestného činu nedošlo,

dopustil se veřejně a na místě veřejnosti přístupném výtržnosti tím, že napadl jiného,

čímž spáchal

přečin krádeže podle § 205 odstavec 1 písmeno c) trestního zákoníku,

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku, spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odstavec 1 trestního zákoníku,

přečin výtržnictví podle § 358 odstavec 1 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odstavec 2 trestního zákoníku, za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 70 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to černo-stříbrného zavíracího nože s nápisem Columbia Super knife o délce 189 mm, jež je součástí spisového materiálu.

Podle § 80 odstavec 1, 2 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest vyhoštění z území České republiky na **dobu neurčitou**.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů shromážděných v přípravném řízení a provedených v řízení před soudem, výsledku obžalovaného, poškozené T.Z., znalce MUDr. Milana Votavy, po provedení věcných důkazů, jakož i vzhledem k prohlášení obžalovaného a státního zástupce stran nesporných skutečností, dospěl soud ke skutkovým zjištěním, jež jsou patrna z výroku tohoto rozsudku.

2. **Obžalovaný G.K.** se plně doznal k jednání spáchaného vůči poškozené T.B.N., kdy vyjádřil upřímnou lítost nad tímto svým jednáním a poškozené se osobně u hlavního líčení omluvil. Popřel, že by se dopustil stejně závažného jednání i vůči poškozené T.Z.. Dále k dotazům vypověděl, že v České republice je již podruhé. Poprvé sem přicestoval v srpnu nebo v září 2019, přes známé měl

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

slíbenou práci, ale pak odešel do Švýcarska, odkud ho ale vyhostili zpět do České republiky, kde požádal o azyl. Pokud se týká konkrétního útoku na poškozenou Z., na to si nepamatuje, neví, proč byla zraněná a jakým způsobem. K předloženému noži však uvedl, že je to ten nůž, který měl v ruce, u sebe měl nožů více, ale během toho útoku nože neměnil. Byla to jeho chyba, že bral narkotika a je mu to líto. Doplnil, že ráno šli za doktorem a chtěli napsat recept, což doktor odmítl a poslal je do Brna za psychiatrem. Ten doktor požadoval 2 000 Kč a chtěl, aby tam zůstali a léčili se. Neměli tolik peněz, ani recept nedostali a odešli. Odjeli na hlavní nádraží, kde potkali nějakého kluka, který jim sehnal nějaký recept na Rivotril, za to zaplatili 40 Kč, pak ještě doplatek 50 Kč. Donesl jim léky a řekl jim, že je to strašně slabé, že si musí vzít víc. Byl to Rivotril a ještě nějaký jiný lék. Vzali si ty léky, pak nějak odjeli, neví, jak se dostali do toho obchodu. Cítil se špatně. Nepamatuje si to, jen si uvědomuje, že před ním stál R., ta paní mu dala facku, on jí to vrátil, nějak se hádali, ta paní mu chtěla sundat kapuci, on se lekl, neví, co se pak stalo. Je závislý na lécích, pokud je nemá, tak ho bolí hlava, kosti a celkově se necítí dobře.

3. Poškozená T.Z. vypověděla, že když přišel obžalovaný k pokladně, chtěl normálně zaplatit zboží, což bylo pití, jiné zboží si nepamatuje. Když se ho zeptala, zda je to všechno, nerozuměl jí. Mluvila na něho česky, on se pak snažil mluvit jako anglicky nebo něco takového. Pak si všimla, že mají vše v kapse, tak jim řekla, aby to dali na pokladnu. Obžalovaný jí nerozuměl, tak přes pokladnu sáhla do jeho kapsy, to už pochopil, ale nechtěl to vyndat. Obešla proto pokladnu a chtěla si sama zboží vzít. Po předestření její výpovědi z přípravného řízení doplnila, že paní Vietnamka se s nimi začala hádat, ale ona také neumí moc česky. Bylo to hodně rychlé. Oni ji začali napadat. Byli tam všichni dohromady, moc si to nepamatuje. Svého zranění si všimla až poté, co přijeli policisté. Byla zraněná na ruce, asi to bylo nožem. Neví, v jakou chvíli mohlo k tomu zranění dojít, zepředu na ni obžalovaný neútočil, to by si pamatovala. Nože si v ruce obžalovaného všimla, také si všimla, že paní N. krvácí. V době, kdy paní N. již krvácela, běhali tam po obchodě, sama se snažila utíkat a paní (N.) také utíkala. Když pak šli (útočníci) ven, šla jí pomoci. Doplnila, že fyzický kontakt s obžalovaným asi měla, ale nebylo to vícekrát. Snažila se odtrhnout obžalovaného od paní N.. Uvědomuje si, že se pak obžalovaný po svém odchodu zase do obchodu vrátil, asi šel mezi regály dozadu za paní (N.), to už ona krvácela. V tu dobu už sama do kontaktu s obžalovaným nepřišla, snažila se utéct přes závoru, která se nechtěla otevřít. K dotazu dále doplnila, že obžalovaný se při útoku více zaměřoval na paní N., neví, proč to tak bylo. Všechno to začalo tím vyndáváním zboží z jejich kapes, obžalovaný to nechtěl vydat. Ten druhý pán, co byl s ním, ten to zboží vyndával, ale obžalovaný ne, možná proto se zlobil a nechtěl, aby mu sahal do kapes.

4. Z protokolu o výpovědi svědka R.B. se podává, že dne 18. 2. 2020 byli posláni doktorkou ze Zastávky do bohunické nemocnice, aby dostali léky na svoji závislost. Měli jít oba s obžalovaným na psychiatrické oddělení FN Brno – Bohunice, ale tam je poslali na Bratislavskou, kde však nebyl žádný doktor, jen konzultantka, která jim řekla, že pan doktor ordinuje v úterý a ve čtvrtek. Poslala je na jinou adresu, tam ale také nikdo nebyl, proto se vrátili zpět na Bratislavskou a požádali o léky na ten den, ale byli odmítnuti. Tak šli do obchodu na ulici Cejl. Tam si dali do kapes čokolády, byly vidět. Pak si vzal ještě džus a šel k pokladně. Chtěl platit jen džus, na čokolády zapomněl. Pak ho prodavačka upozornila na ty čokolády v kapse, tak je chtěl zaplatit, ale měl to platit obžalovaný, protože ten měl peníze. Pak mu prodavačka strhla čepici z hlavy. Obžalovaný za to nechtěl zaplatit. Pak jim ta Vietnamka začala nadávat, nerozuměli jí, ale pochopili to. Pak ho ta Vietnamka udeřila dlaní do obličeje, on jí to vrátil. Pak si všiml, že ta Vietnamka i ta druhá Ukrajinka začaly nadávat obžalovanému. Ten byl rozčilený, že do něho začaly strkat. Pak začala ta honička po obchodě. Neviděl, že by měl obžalovaný něco v ruce. Pak odešli z obchodu. Neví, co kupoval obžalovaný a kde to měl, obžalovaný stál za ním. Neví, kdy přesně v obchodě byli, mohlo to být v jednu nebo ve dvě odpoledne. Nevšiml si, že by prodavačka vyndávala obžalovanému něco z kapsy. U sebe měl nožík, ale nepoužil ho. Neví, jestli měl u sebe nůž obžalovaný. Všiml si krve na té Vietnamce. Asi si rozbila nos, jak honila obžalovaného a obžalovaný honil ji. Obžalovaný nikoho nenapadl, naopak sám byl napaden tou Vietnamkou. Do obchodu si šli něco koupit, pak ho napadlo, že by si

vzal čokolády a snědl by je. Jednáním prodavaček se cítil ohrožený. Obžalovaného zná asi měsíc, nikdy nebyl agresivní, naopak se pořád usmívá a je pozitivní. Následně ve své další výpovědi (ze dne 5. 5. 2020) svědek, v tu dobu již pravomocně odsouzený za uvedený skutek, vypověděl, že v ten den sháněli nějaké uklidňující léky, kdy si vzali léky od jednoho člověka v Brně. Donesl jim Rivotril, bylo toho hodně. Jiné léky neužili. To se stalo na vlakovém nádraží v Brně. Do prodejny na Cejlu pak došli asi za 1,5 – 2 hodiny. V ten neviděl v rukou obžalovaného nůž. Neví, co se tam stalo, viděl to pak na záznamu z kamer. S obžalovaným nebyli blízcí kamarádi, bydleli na stejném patře. Předtím s ním nikdy v Brně nebyl. Protože měli hlad a žízeň, šli do obchodu, tam je spontánně napadlo, že je nikdo nevidí. Nedokáže vysvětlit, proč to vzal. Po požití Rivotrilu se možná změnilo jejich chování. Kromě těch léků žádné jiné drogy ani alkohol neměli. Neví, jestli měl ten den obžalovaný nějaké bolesti, nic mu neřikal, sám měl ale bolesti celého těla. Policie mu odebrala jeho červený švýcarský nůž. U obžalovaného si žádného nože nevšiml. Na dobu skutku si nepamatuje, ani na dobu, kdy je chytla policie. Když viděl video z obchodu, moc toho litoval, byl z toho špatný. Neví, zda měl obžalovaný v té době psychické problémy.

5. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Milan Votava odkázal na závěry svého znaleckého posudku, kdy uvedl, že T.B.N. dne 18. 2. 2020 utrpěla dle lékařských zpráv krevní podlitinu na čele vlevo cca 3 cm v průměru, řeznou ránu kořene nosu tvaru písmene C délky cca 3 cm, řeznou ránu pod pravým okem délky cca 2,5 cm a řeznou ránu hřbetní plochy 3. prstu pravé ruky délky cca 0,8 cm; T.Z. téhož dne utrpěla příčnou škrábancovitou oděrku na zevní ploše pravé paže v horní části o délce 10 cm. Krevní podlitina na čele u T.B.N. vznikla působením tupého násilí střední intenzity, řezné rány vznikly působením řezného nástroje. Řezná rána 3. prstu pravé ruky může být považována za zranění mající charakter obrany před útokem druhé osoby. T.B.N. byla ošetřena ambulantně, rány byly sešity a dne 25. 2. 2020 byly odstraněny stehy z ran, komplikace nenastaly. Zranění T.B.N. lze hodnotit jako poranění lehká, která ji neohrozila na životě. Zranění T.Z., která se nenechala ošetřit, lze hodnotit jako zcela lehké a povrchní. T.B.N. byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu osmi dnů (od vzniku poranění do vytažení stehů), a to dodržováním klidového režimu a ztíženou hygienou obličeje; T.Z. nebyla nijako omezena v obvyklém způsobu života. Útokem předmětným nožem ve vztahu k T.B.N. mohlo vzniknout otevřené (řezné) poranění jedné nebo obou očních koulí se ztrátou zraku či ztrátou jedné nebo obou očních koulí, kdy řezné rány jsou v blízkosti obou očí. V případě útoku na krk mohlo dojít k poranění hrdelní žíly s život ohrožující vzduchovou embolií, nebo k poranění krkavice s život ohrožujícím krvácením. Ve vztahu k T.Z. mohlo útokem předmětným nožem na zevní plochu pravé paže jmenované dojít k řeznému poranění této oblasti s dobou léčby a omezením v obvyklém způsobu života po dobu cca 1 týdne, závažnější zranění by nejspíše nevzniklo. U hlavního líčení pak znalec MUDr. Votava doplnil, že délka čepele je důležitá u bodně-řezných poranění kvůli průniku do hloubky těla, k čemuž tady nedošlo, k poranění krkavice však není potřeba hluboké rány, stačí řezné či plošné poranění. Po prohlédnutí obličeje poškozené T.B.N. konstatoval, že jizvy v obličeji jsou málo viditelné. Po opakovaném zhlédnutí videozáznamu dále uvedl, že pokud by měl objektivizovat možnost vzniku závažného zranění, jsou to pouze teoretické úvahy. Nicméně je vidět, že obžalovaný útočí na horní polovinu těla, kdy T.Z. zvedala ruku, jeho ruku mu pak srazila dolů. Tam je pravděpodobnost, že kdyby k tomu obrannému reflexu nedošlo, tak mohlo dojít k poranění horní části těla. Přesně to říct nelze, ale útok směřoval každopádně do horní části těla. K dotazu obhájkyně doplnil, že z jeho pohledu šel útok na horní část těla, a i když ta ruka obžalovaného byla sražena, nemuselo dojít vůbec ke kontaktu toho nože s tělem. Pokud opravdu došlo pouze k tečnému poranění, tak ta intenzita mohla být klidně velká, i když se ten nůž jenom lehce dotknul povrchu kůže. Dle videozáznamu mu připadá, že se jednalo o celkem razantní rány jakoby s rozmachem, a to u obou poškozených, takže ta intenzita byla poměrně velká, a to, že nedošlo k poranění, je spíš shoda náhod – nedostatečná vzdálenost, úhybný manévr. V daném případě nehrála roli výška obžalovaného a poškozených.

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

6. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie soud zjistil, že u obžalovaného nebyla zjištěna žádná závažná duševní porucha kromě závislosti na nikotinu. Patrně jsou akcentace osobnosti s rysy impulzivity a emoční nestability. Pokud by byl obžalovaný závislý na opioidech a trpěl by abstinencií příznaky, pak by jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti mohly být v době spáchání skutku, i vlivem akcentované osobnosti, sníženy nepodstatnou měrou. Obžalovaný je schopen účasti v trestním řízení a je schopen chápat smysl řízení i smysl uloženého trestu. Z hlediska psychologického posouzení osobnost obžalovaného vykazuje rysy nezralosti, emoční nestability, impulzivní rysy, které zasahují i do oblasti interpersonálních vztahů, v nichž má omezené sociální zručnosti a problémy při vytváření a udržování těchto vztahů. Patrná je rovněž neschopnost účinně zpracovávat neobvykle silné emoce, laxnost v modulování emocí a zvýšená pravděpodobnost výskytu impulzivního chování i myšlení. Přítomny jsou rovněž sklony k nekonvenčnímu chování a rozhodnutím, která nejsou příliš ovlivněna sociálními požadavky nebo očekáváními. Aktuální úroveň jeho intelektových schopností v performační oblasti se pohybuje v pásmu podprůměru, což neodpovídá dosaženému (udávanému) vzdělání. Jeho schopnost vnímat události, které jsou předmětem trestního řízení, není zásadněji narušena. Motivace činu byla u obžalovaného ovlivněna patrně i frustrací z odmítnutí vydat předpis na opioidy. Chování poškozených patrně vyvolalo silné emoce hněvu a vyústilo v rámci jeho impulzivity a emoční lability v agresivní chování. Psychologické vyšetření naznačuje u obžalovaného sklony prezentovat se sociálně žádoucím způsobem. Byly shledány i náznaky fabulačních kombinací v myšlení. Osobnostní akcentace obžalovaného spolu s uvedenými skutečnostmi tak snižují jeho obecnou věrohodnost. Obžalovaný nad svým jednáním vyjadřuje lítost, nicméně prezentuje i bagatelizaci skutku s racionalizací svého chování a přesunutím viny na poškozené. U obžalovaného byly shledány sklony k opozičnictví i známky potlačovaných agresivních impulzů, zároveň i snaha ovládat a kontrolovat své emoční projevy. Taková snaha však zejména v emočně vypjatých situacích a vlivem velmi silných emocí může selhávat a vést k impulzivnímu a agresivnímu chování. Osobnostní charakteristiky a výbava obžalovaného jsou víceméně neměnné veličiny. Osobnost obžalovaného vykazuje znaky nepřizpůsobivosti, sklony k emoční nestabilitě a impulzivitě, které mohou vyústit v neadaptivní chování, navíc na pozadí susp. abúzu návykových látek. Pravděpodobnost jeho resocializace je tedy snižena. V doplnění znaleckého posudku uvedla znalkyně MUDr. Barbora Talová, že Rivotril ve formě tablet existuje ve dvou silách 0,5 a 2 mg clonazepamu (účinná látka). Tato látka, působící na centrální nervový systém, má zklidňující až tlumivé účinky. Po jeho užití se někdy může projevit tzv. anterográdní amnézie, tzn., že si dotyčný nepamatuje, co po jeho užití dělal, nebo si pamatuje jen útržky. Při jeho předávkování může nastat až kóma. Jeho účinky mohou podpořit sebevražedné sklony a to zejména u depresivních osob či těch, kteří mají sebevražedné myšlenky. Je tedy velmi nepravděpodobné, že by vedl k agresivnímu jednání, neboť se jedná o lék tlumivý, nicméně nelze vyloučit tzv. paradoxní reakci.

7. Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví genetika, soud zjistil, že na čepeli předloženého černého nože byla zjištěna přítomnost lidské krve. Z izolátu DNA stěru lidské krve z čepele byl stanoven profil DNA, který je individuálně shodný s profilem DNA osoby T.B.N., nar. XXXXX. Dle odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie, bylo dále zjištěno, že porušení vláken materiálu zjištěné na tričku s dlouhým rukávem značky Tally Weijl, vel. M, odpovídá tržnému poškození. U zjištěného poškození se nelze vyjádřit, jakým nástrojem (předmětem) bylo vytvořeno. Poškození není způsobilé k individuální identifikaci použitého nástroje. Lze připustit, že poškození mohlo být vytvořené hrotem některého z předložených nožů, ale nelze toto potvrdit ani vyvrátit.

8. Z dalších listinných důkazů se podává, že obžalovaný se ve zdravotnickém zařízení XXXXX u MUDr. Š. dožadoval předepsání konkrétních opiátů bez vůle se zbavit závislosti na nich. Obžalovaný nesplňoval podmínky k přijetí do odvykacího programu ve společnosti Podané ruce v Brně na ulici Bratislavská. Tuto společnost navštívil, kdy byl odmítnut. Jeho chování bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

opakovaně velice agresivní (bušení na dveře ordinace, křik). Byla mu proto MUDr. Š. vystavena dne 17. 2. 2020 žádost o krizovou intervenci do Krizového centra Psychiatrické kliniky FN Brno (č.l. 457). Obžalovaný nebyl na Krizovém centru ani na jiných ambulancích Psychiatrické nemocnice ošetřen. Dle sdělení MUDr. Z. T. se dne 18. 2. 2020 na Krizové centrum dostavili tři cizinci a dožadovali se služeb, které Krizové centrum ani klinika neposkytuje. Bylo jim nabídnuto psychiatrické vyšetření, které ale odmítli a v klidu odešli (č.l. 468). Dále soud zjistil, že trestním příkazem Městského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2020 č. j. 5T 38/2020-72, s právní mocí téhož dne, byl R.B., nar. XXXXX shledán vinným přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku a přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let.

9. Po provedení výše citovaných důkazů, přehrání kamerového záznamu z prodejny Brněnka na Cejlu 37 v Brně a předložení černého nože, jež je součástí spisového materiálu, hodnotil soud všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti a dospěl k závěru, že je nepochybné, že se obžalovaný dopustil jednání v rozsahu a způsobem, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku rozsudku. Soud své skutkové závěry opřel nejen o částečné doznání obžalovaného, ale rovněž o výpověď poškozené Z., vyjádření MUDr. Votavy, ale především o kamerový záznam z prodejny, na kterém je detailně zachyceno celé jednání obžalovaného i (již odsouzeného) R.B..

10. Vzhledem k tomu, že obžalovaný společně se státním zástupcem označily skutečnosti vztahující se k útoku na poškozenou T.B.N. nespornými, soud ve vztahu k této části skutku vzal všechny skutečnosti uvedené v obžalobě za prokazané, a to včetně skutečností vztahujících se k odcizení sladkostí. V tomto ohledu nebyla ze strany obhajoby rovněž ani rozporována právní kvalifikace jednání obžalovaného. Stran útoku obžalovaného na poškozenou Z., kterýžto obžalovaný namítal, soud zjistil, že poškozená Z. není schopná říci, jak došlo k jejímu poranění v podobě škrábance v horní části pravé paže, když tohoto zranění si poškozená všimla až po příjezdu policie. Z odborných vyjádření z oboru kriminalistika bylo zjištěno, že černý zavírací nůž, o němž obžalovaný prohlásil, že tento jediný měl v prodejně v ruce, je způsobilý (svým hrotem) k vytvoření poškození mikiny poškozené Z., nicméně na tomto noži byl nalezen toliko pozůstatek krve poškozené T.B.N.. Nicméně po důkladném zhlednutí kamerového záznamu z prodejny Brněnka (především ve zpomalené a rozdělené verzi) soud shledal, že k poranění poškozené Z. došlo za těchto okolností: obžalovaný poté, co se brání odebrání odcizených čokoládových tyčinek a vyhrocuje se konflikt mezi ním a poškozenými N. a Z. vytahuje nůž (12:55:59 – čas na kamerovém záznamu), který za pokračování v incidentu otevírá (12:56:03), následuje první útok otevřeným nožem k hlavě poškozené N. (12:56:08); ač je obžalovaný u dveří a může opustit prodejnu (12:56:15), vrací se do prostor prodejny před pokladnu a zaútočí dvakrát s rozmáchnutím na hlavu (obličej) poškozené N. (12:56:16), při dalším směřování k odchodu, kdy se mu v tom snaží zabránit poškozená Z., přestože je k ní zády, švihne nožem dozadu, kdy ruka s nožem projde po sražení poškozenou z vnější strany pravé ruky v podpaždí poškozené Z. (12:56:19), obžalovaný se ihned otáčí čelem k ní a švihem od hlavy vede útok k horní části těla poškozené Z., a to přes ruku R.B., čímž došlo k oddálení ruky obžalovaného od těla poškozené Z. tak, že se nůž mihne pouze kolem její pravé ruky, neboť poškozená se v ten samý okamžik otáčí k obžalovanému zády a snaží se prchnout (12:56:20). Obžalovaný pak ještě následně pronásleduje poškozenou Z. a snaží se na ni útočit, nicméně přes kovovou zábranu na ni nemůže dosáhnout (12:56:26). Obžalovaný opouští obchod (12:56:30), aby se následně vrátil, a opět pronásleduje poškozenou N. (12:56:47), definitivně pak odchází i s R.B. v 12:56:57. Se zřetelem k výše uvedenému má soud za to, že ke zranění (škrábanci na paži) poškozené Z. došlo ze strany obžalovaného nepochybně ve chvíli, kdy tento se po ní oháněl v čase 12:56:19 – 12:56:20, tedy během dvou vteřin, kdy stačil dvakrát máchnout nožem v ruce po horní části těla poškozené Z.. To, že krev poškozené Z. nebyla nalezena na předmětném noži, lze vysvětlit tím, že s ohledem na zcela povrchní zranění poškozené Z., které bylo způsobeno pravděpodobně pouze hrotem předmětného nože, nemusela rána vůbec

krvácet, když krev na předmětné mikině se nachází zcela na jiných místech, než kde bylo zjištěno poškození vláken mikiny (trička s dlouhým rukávem). Tyto krevní šmouhy na oblečení poškozené Z. (č.l. 174) navíc nebyly zkoumány a s ohledem na (minimální) rozsah i místo zranění poškozené Z. nelze ani předpokládat, že by se jednalo o její krev.

11. Na základě shora popsaných skutkových závěrů soud shledal, že obžalovaný ve výroku rozsudku popsaným jednáním jednoznačně směřoval k vědomému naplnění objektivních znaků skutkové podstaty zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, když útoky nožem vedenými do horní části těla způsobil dvěma osobám výše popsaná řezná poranění (u poškozené Z. zcela lehkého rázu, u poškozené N. závažnější povahy). Vzhledem k povaze vedeného útoku, jeho intenzitě, opakování, ale především zaměřeností do konkrétních velmi zranitelných oblastí těla poškozených je zřejmé, že obžalovaný musel být minimálně srozuměn s tím, že takovými útoky řezným nástrojem může poškozeným způsobit velmi závažná poranění důležitého orgánu či orgánů či závažné krvácivé zranění ohrožující život. Zcela jednoznačná zaměřenost útoku je zřejmá u poškozené N., kterou obžalovaný pořezal v těsné blízkosti obou očí, a jen shodou okolností nebyly tyto důležité smyslové orgány zasaženy a nedošlo ke ztrátě či podstatnému oslabení funkce smyslového ústrojí [§ 122 odst. 2 písm. d) trestního zákoníku]. I ve vztahu k poškozené Z. soud shledal v jednání obžalovaného stejně závažný následek v podobě možného způsobení zranění důležitého orgánu ve smyslu § 122 odst. 2 písm. e) trestního zákoníku, jakým je např. poranění hrdelní žíly se vznikem vzduchové embolie či k poranění krkavice. Ve vztahu k poškozené Z. je třeba dále doplnit, že obžalovaný vůči ní útočil vícekrát, kdy i poslední útok, před nímž poškozená utekla za kovovou zábranu, jež zabránila obžalovanému v dalším jeho konání, byl stejně závažný a směřující opět do horní části těla poškozené (do jejích zad). I kdyby nedošlo k jakémukoliv poranění poškozené Z., jak namítala obhajoba, je soud toho názoru, že jednání obžalovaného i tak vykazuje všechny znaky nedokonaného zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku, resp. vzhledem k útoku na ni jako na druhou osobu i ve smyslu § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Útok obžalovaného vůči oběma poškozeným byl neadekvátní, agresivní, zběsilý a velmi ohrožující. Nelze ani připustit námitku obhajoby, že dílem poškozené obžalovaného vyprovokovaly, když si dovolily mu vytahovat věci z kapes, případně na něj zaútočit plastovou lahví, jak to učinila poškozená T.B.N.. Soud poukazuje na to, že to byl obžalovaný, který se dopustil protiprávního jednání (odcizení sladkostí), kterému se snažily obě poškozené zabránit. Poškozené následně reagovaly na vyhrocené chování obžalovaného také vyhroceněji, nicméně rozhodně ne neodpovídajícím způsobem. Naopak to byl obžalovaný, který vůči dvěma ženám, za přítomnosti dalších žen a dětí, použil nože při útoku na ně, navíc za situace, kdy se v žádném případě nejednalo o nějaké obranné jednání, ale naopak o výrazně aktivní útok vůči zranitelnějším osobám, kdy jedna z nich je i ve vyšším věku. Soud tak shledal, že jednání obžalovaného vůči poškozeným T.B.N. a T.Z. lze bez důvodných pochybností kvalifikovat jako zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, spáchaný ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

12. Dále soud konstatuje, že obžalovaný tím, že si dne 18. 2. 2020 kolem 12:55 hodin v prodejně Brněnka na Cejlu 37 v Brně uschoval shora vypsané cukrovinky do kapsy a bez zaplacení u pokladny minimálně s jednou čokoládovou tyčinkou Snickers (č.l. 58) z prodejny odešel, přičemž se bránil fyzickým útokem, tj. násilím vůči obsluze prodejny vydání dalších odcizených sladkostí, naplnil po stránce subjektivní i objektivní všechny znaky skutkové podstaty přečinu krádeže podle § 205 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Svým shora popsaným jednáním v jednočinném souběhu rovněž naplnil ze subjektivního i objektivního hlediska všechny znaky přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, když se na místě veřejnosti přístupném (prodejna Brněnky) a veřejně (před třemi osobami obsluhy a dalšími zákazníky) výtržností tím, že nejen napadl obsluhu prodejny, ale rovněž poškodil zařízení předmětné prodejny a zboží v ní naskladněné, čímž projevil

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.

svůj zjevně neuctivý a neukázněný postoj k zásadám občanského soužití, a to poměrně intenzivním způsobem srovnatelným s vandalstvím.

13. Soud má za prokázané, že obou výše citovaných přečinů se obžalovaný dopustil nepochybně v úmyslu přímém [§ 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku], ve vztahu k nejzávažnějšímu trestnému činu soud shledal, že útok na obě poškozené byl nepochybně veden úmyslně, minimálně však v úmyslu nepřímém [§ 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku], neboť obžalovaný musel být minimálně srozuměn s tím, že pokud útočí nožem v rukou vůči dalším osobám, může za jakékoli situace dojít k vážnému poranění, případně i poranění fatálnímu. S ohledem na závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie, pak soud neměl ani pochybnosti o tom, že obžalovaný, byť tvrdí, že si na celý incident nevzpomíná, byl v době spáchání projednávaného skutku zcela přičetný, kdy jeho rozpoznávací ani ovládací schopnosti nemohly být výraznější měrou ovlivněny ani po tvrzeném požití několika tablet Rivotrilu (jiné léky svědek B. popřel). Společenská škodlivost jednání obžalovaného je velmi vysoká, a to nejen s ohledem na počet trestných činů, kterých se obžalovaný dopustil, ale především se zřetelem k možnému ohrožení tak významného právního statku jako představuje lidský život, nadto shora popsáným způsobem, kdy úvahy o mimotrestní odpovědnosti považuje soud za zcela irrelevantní.

14. Při úvaze o druhu a výměře trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, kdy vzal především v úvahu povahu a závažnost spáchaných trestných činů, přihlédl k poměrům (osobním, rodinným, majetkovým i jiným) na straně obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy, taktéž přihlédl k chování obžalovaného po činu, jakož i zvážil účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život. Obžalovaný uvedl, že je ženatý, má dvě děti, které žijí s matkou. V XXXXX byl po změně politické situace propuštěn z práce, další nemohl najít, proto se vydal do Evropy. V České republice je podruhé, poprvé ji po určité době opustil, aby si našel práci ve Švýcarsku, odtud byl však vyhoštěn a vrácen zpět do České republiky, kde byl umístěn v Příjímacím a pobytovém středisku pro cizince v Zastávce u Brna. Jak soud zjistil z lékařských zpráv, obžalovaný trpí (trpěl) opiátovou závislostí, kdy se opakovaně (i agresivně) dožíval substituční medikace. Dále soud z dodatečně vyžádaných a u hlavního líčení provedených listin zjistil, že obžalovaný je rozvedený a rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2020 č. j. 41Az 8/2020-32 byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 27. 1. 2020 č. j. OAM-22/ZA-ZA11-ZA22-2020, jímž bylo rozhodnuto o zastavení žádosti obžalovaného o udělení mezinárodní ochrany na území České republiky. Jednalo se již o druhou žádost obžalovaného, když jeho první žádost podaná dne 21. 9. 2019 byla rozhodnutím Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky ze dne 23. 10. 2019 č. j. OAM-841/ZA-ZA12-ZA22-2019 zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Obžalovanému polehčuje jeho částečné doznání, projevená upřímná lítost i skutečnost, že před spácháním trestného činu vedl na území ČR řádný život [§ 41 písm. l), o), p) trestního zákoníku], když soud nepřihlížel k odsouzení obžalovaného ve Švýcarsku (nedovolený vstup do země a krádež). Oproti tomu obžalovanému přitěžuje, že spáchal více trestných činů [§ 42 písm. n) trestního zákoníku]. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody v trvání 5 – 12 let dle trestní sazby nejpřísnějšího ze souběžně spáchaných trestných činů, tedy zvláště závažného zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku. Soud u obžalovaného neshledal s ohledem na povahu a závažnost spáchaného zločinu důvod pro aplikaci ustanovení § 58 odst. 6 trestního zákoníku. Soud si je vědom toho, že u hlavního líčení se obžalovaný snažil svoji vinu omlouvat, stavěl se do lepšího světla (např. i tím, že neuváděl pravdu o svém osobním stavu). Soud pozitivně hodnotí jeho přístup v rámci dokazování u hlavního líčení i jeho upřímnou osobní omluvu oběma poškozeným, ale tento jeho postoj nelze přeceňovat či jej považovat za něco mimořádného, co by mohlo vést soud k úvahám o snížení trestu pod dolní hranici zákonné trestní sazby. Právě s ohledem na polehčující okolnosti i přístup obžalovaného k urychlení projednání věci před soudem soud vzal v úvahu při ukládání trestu v rámci zákonné

trestní sazby, kdy přihlédl i k tomu, že nejzávažnější z těchto trestných činů byl spáchán ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Proto byl obžalovanému za současného použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku uložen úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy při samé spodní hranici zákonné trestní sazby. Obžalovaný byl pro výkon uloženého trestu v souladu s § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl dále uložen i trest propadnutí věci, a to černo-stříbrného zavíracího nože s nápisem Columbia Super knife, který použil při útoku na poškozené, tedy jako nástroj trestné činnosti.

15. Jak bylo výše uvedeno, obžalovaný nepožívá na území ČR mezinárodní ochranu. Z výše citovaného usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 29. 7. 2020 sp. zn. 41Az 8/2020 se podává, že nebyly zjištěny konkrétní okolnosti, že obžalovanému hrozí skutečné nebezpečí vážné újmy, pokud by se vrátil do Gruzie, resp. že by se v posledních týdnech až měsících měla situace v Gruzii výrazně zhoršit. Jak bylo zjištěno, v Gruzii neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, od konfliktu s Ruskou federací v roce 2008 udržovaly obě strany příměří přes občasné napětí (např. posun hranice Jižní Osetie v létě 2015). Separatistické regiony Abcházie a Jižní Osetie nejsou pod kontrolou centrální gruzínské vlády. Sám obžalovaný jako důvod pro odchod z vlasti označil snahu najít si v zahraničí zaměstnání. Obžalovaný neměl problém z Gruzie vycestovat. Jak bylo konstatováno soudem ve správním řízení, obžalovaný využil své žádosti o mezinárodní ochranu k prosté legalizaci pobytu na území ČR k tomu, aby zde mohl pracovat. Soud shledal, že jsou u obžalovaného splněny podmínky pro uložení trestu vyhoštění, když obžalovaný jako dospělý státní příslušník Gruzie není občanem České republiky, není občanem Evropské unie ani rodinným příslušníkem občana EU, nebyl mu udělen azyl nebo doplňková ochrana podle jiného právního předpisu, nemá na území ČR povolen trvalý pobyt, nemá zde ani pracovní a sociální zázemí, a především trest vyhoštění je ukládán z důvodu bezpečnosti cizinců i občanů České republiky pokojně žijících na jejím území. S ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti (agresivní fyzické napadení dvou žen) byl obžalovanému trest vyhoštění z území ČR uložen na dobu neurčitou.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Ve stanovené lhůtě musí být odvolání odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předchází. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odsuzuje-li soud obžalovaného za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poučí poškozeného o možnosti požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni. (§ 228 odst. 4 tr. řádu).

Brno 26. listopadu 2020

JUDr. Dita Řepková v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Dana Žemlová.